C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-Povidka_o_neslusnem_jezkovi.pdb

PDB Name: Povídka o neslušném ježkovi
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Povídka o neslušném ježkovi
Jaroslav Hašek

V jednom venkovském hotelu žil ježek (Erinaceus evropeus), jehož úkolem životním bylo chytat šváby (Periplaneta orientalis). Želbohu, byl tento ježek velký nemrava, který místo aby chytal šváby systematicky, jak činí řádní a pracovití ježkové, chytal jich vždy právě jen tolik, kolik právě potřeboval ke své výživě. Zato však oddával se různým neřestem, jako například stával se alkoholikem, vypíjeje pivo nalíčené na šváby. Působením alkoholu vyvinula se u darebného ježka smyslnost, a tu on při nejmenší příležitosti vnikal do hostinských pokojů a díval se, jak cestující se odstrojují, a pozoroval, jak lezou do postelí.
Za tohoto nešlechetného pozorování blýskaly se mu oči nezřízenou vášní a tím více zanedbával svých povinností, ačkoliv v přírodopise živočišstva Pokorný-Rosický, schváleného vys. c. k. vynešením ze dne 25. června 1894 čís. 13914 pro střední školy, stojí, že jsou ježkové zvířátka neobyčejně žravá a pravým dobrodiním pro lidské příbytky, kde zakrátko vyhubí šváby, cvrčky, myši, hlemýždě, žáby apod., a že v noci vycházejí na lup.
Nemorální ježek jednal vysloveně proti výzkumům Pokorného-Rosického, klidně nechal šváby se rozmnožovat, myší si nevšímal a naslouchal rád cvrkání cvrčků za kamny a den ode dne s větší a větší chtivostí díval se po pokojích na lidi lezoucí v nedbalkách do postelí. Sledoval celý děj odstrojování malýma očkama odněkud z kouta jizby, a když některý cestující převlékal si noční košili, tu zářil nemorální ježek a radostně zacvakal ostrými korunkami svých stoliček a jeho čenich na způsob rypáčku přiostřený zašpičatil se smyslně.

A když cestující zhasl svíčku, tu zesmutněl nemravný ježek a někde v koutě schoulil se do klubka, čekaje žádostivě, až ráno cestující objeví se opět v nedbalkách.
Časem se stávalo, že cestující v noci si rozsvítil a obyčejně botou zabíjel procházející se štěnice (Acanthia lectularia) po stěnách hostinského pokoje. Tu nemorální ježek naráz přiklusal na místo, odkud viděl ozářené spodní kalhoty rozčileného cestujícího. Pro pedagogy hrozný příklad zkaženosti mravní, neboť ježkovi nebylo ještě ani půl druhého roku.
Jednou se stalo, že zarejdil za hostinským, když ten nesl sám nahoru do pokojů láhev vína. Ukryl se pod pohovku, a když hostinský odešel, vylezl na světlo. Viděl dva tvory. Jednoho štětinatého a druhého dlouhovlasého. Přítomnost dvou naplnila ho údivem. Oba tvorové byli oblečeni. Zalezl tedy hanebný ježek hněvivě do kouta a číhal na zvuk, který označil zouvání bot. Prozatím naslouchal. "Je to strašné, pane Stránský." "Ale milostivá paní." "Ne, to jsem si na vás nemyslila, pane Stránský. Odejděte jen do svého pokoje, ráno už nějak vysvětlím v lázních svému muži svou nepřítomnost. Což nevíte, že čest ženy je to nejdražší, co má? Tak daleko jsem to neměla nechat dojít. Byl to nevinný flirt s přítelem mého muže, a chudák dovolil vám doprovodit mne na výlet. Přece nezklamete důvěru mého muže? Nu, jen odpovězte! Zklamete nebo nezklamete? Je mi vás líto, ubohý příteli!"
Ježek nemorální slyšel, jak dlouhovlasá bytost vzdychla a jak ježatý tvor řekl zoufale: "Dovolte, abych vás zatím políbil." Ozvalo se cosi, jako když ježek kouše šváby, takže nemorální ježek, domnívaje se, že má zde kolegu, vyrazil ven z úkrytu právě pod roucha dlouhovlasé bytosti.
Dlouhovlasá bytost se lekla a vstala. Ježatý pán ohlásil objevení ježka.
"Prosím vás, vyneste ho ven na chodbu," prosila. Pan Stránský hrdinně a obětavě přiskočil k nemorálnímu ježkovi a nedbaje jeho ostnů, vynesl ho na chodbu a vracel se do pokoje. Našel dveře zavřeny. "Milostivá paní, otevřte."
"Jděte jen hezky spat vedle do pokoje," slyšel nemorální ježek hlas dlouhovlasé bytosti, "zamkla jsem. Odpusťte, budu vám sestrou..."
A to byla také poslední slova, která slyšel v životě, neboť ježatý pán, hledaje, na čem by si vylil zlost, rozšlápl ho na kaši. A tak nemorální ježek zahynul k radosti všech obhájců mravnosti, stav se obětí své necudné tužby.

Humoristické listy 51/29, 10. 7. 1908